Raluca Sas-Marinescu

A.K.A.

Also known as

(text despre împrumutul de identitate)

Gen: parodie

Structura textului: 1 act, 5 episoade

Personaje:

Cristina Muller – 17 ani
Doctorul – 48 de ani
Buni
Clotilde
Clara
Ela, Laura, Emanuel
Dan
Frank, tatăl Cristinei
Soția lui Frank
Copilul lor
Cei 3 profesori
Mark

Aceiaşi actori pot juca mai multe personaje simultan, deoarece aparițiile lor nu se suprapun, exceptând rolurile Cristinei şi al doctorului.

Acțiunea are loc pe trei paliere: cel median este dedicat doctorului şi cabinetului său, în spate şi puțin mai sus se află un ecran pe care se vor proiecta scene manga în diferite momente, iar jos, pe scenă, se vor desfăşura acțiunile inventate de Cristina.

Sinopsis

Episodul 1 - Maty

Cristina se află la un medic psihiatru şi începe să-şi povestească viața. Rămasă orfană de mamă, tatăl o părăseşte, iar ea e nevoită să trăiască cu bunica ei pe care o urăşte. Îi omoară pisica, pe Maty.

Episodul 2 - Buni

Cristina povesteşte cum a fost persecutată de bunică şi cum a omorât-o pe aceasta în stil manga, prin lovituri de cuțit, ascunzându-i moartea în fața tuturor. Proiecția poveştilor ei se întâmplă la vedere, în spațiul de jos.

Episodul 3 - Şcoala

Cristina povesteşte despre şcoală, despre relația ei proastă cui profesorii şi micile afaceri din care câştiga bani folosindu-se de ceilalți colegi. Aminteşte apoi de prietenia ei cu Clara şi de trădarea din partea acesteia: Clara ajunge să prefere compania celor mai populare fete din liceu. Pe ecran se proiectează scene din *Sailor Moon*, ce se vor transforma într-o scenă manga pentru adulți, ce include şi o decapitare. În acest timp, jos, pe scenă, are loc confruntarea dintre cele două fete, finalizată cu moartea Clarei. Cristina a abandonat în cele din urmă şcoala, înscenându-şi moartea şi incinerând-o pe Clara care devide astfel subiect de ştiri.

Episodul 4 - Dan

Cristina îl cunoaşte pe Dan pe internet, se îndrăgostesc unul de celălalt, se mută împreună, dar ea refuză să facă dragoste cu el. Acesta o forțează, iar ea îl ucide în timpul actului sexual. În paralel, scena este proiectată pe ecran.

Episodul 5 - Tata

Cristina îşi caută tatăl, dar acesta are deja o altă familie, cu care trăieşte fericit. Îşi respinge fiica, iar Cristina omoară întreaga familie. Doctorul e din ce în ce mai terifiat de ce îi povesteşte Cristina şi decide să o interneze.

La sunetul telefonului, se desconspiră farsa: Cristina vorbeşte cu mama ei, şi menționează toate personajele ucise pe parcursul piesei, care acum intră în scenă şi sunt pictate de ea pe față cu o pensulă înmuiată din când în când într-o găleată cu sânge. Se dovedeşte că totul a fost doar rodul imaginanției unei adolescente de 17 ani.

EPISODUL I - MATY

Doctorul: Test... Fişa de observație numărul 374. În ciuda faptului că pacientul nu prezintă ameliorări recomand păstrarea medicamentației.

Cristina: Domnule doctor vă rog să mă ajutați. Trebuie să vă spun. Nu mai rezist şi în plus e şi foarte interesant. Vă promit. Mă ascultați, nu? Aşa-i că mă ascultați?

Doctorul: Sigur că da. Sper să pot să-ți fiu de folos. Începe te rog. Despre ce-i vorba?

Cristina: Numai tata e de vină. Jur. Trebuia să mă ia cu el. Ştiți că atunci când aveam io 5 ani, au plecat în excursie şi m-au lăsat la bunica Magda. Era mama tatălui meu. Cu buni nu m-am înțeles niciodată prea bine.

Buni: Măta a murit în accident. Nu mai e aici să îți dea voie să faci ce vrei.

Cristina: După accident tata a plecat.

Buni: Nu ştiu unde-i taică-tău şi nici nu-i treaba ta.

Frank: La biserică.

Cristina: Şi nu s-a mai întors.

Doctorul: Ar trebui să te linişteşti. Nu înțeleg nimic din ceea ce spui. Când a plecat tatăl tău?

Cristina: Era de Crăciun. Ştiți, sărbătoarea aia idioată când toată lumea zâmbeşte la toată lumea şi când mă îmbrăcau ăştia în zână şi îmi făceau codițe. Zână pe pizda măsii că muream de ruşine şi de nervi. Iertați-mă, o să încerc să nu mai înjur. Ce ziceam?

Doctorul: Plecarea tatălui, Crăciunul...

Cristina (îşi aprinde o țigară): Da mă da. Crăciunul... Am primit aceeaşi păpuşă în fiecare an. Şi după ce a plecat tata...

Buni: O batistă şi un şorțuleț. “O domnişoară trebuie să fie pregătită. Îi vine vremea de măritat şi trebuie să aibă de toate.”

Cristina: Înnebuneam. Şi Maty... Maty era pisica. Pisica lu’ buni. Uneori aveam senzația că buni o iubea mai mult pe ea decât pe mine.

Buni: Cristina ți-am pus nişte pilaf, cărnița dă-i-o lui Maty. Vorbesc cu Clotilde la telefon, nu mă deranja, da?

Cristina: Dar stă în casa de lângă. Ce tot vorbiți atâta la telefon?

Buni: Taci dracu’ şi nu mai fi obraznică. Clotilde tocmai îmi povesteşte ceva important.

Şi după ce termină pisi de mâncat, vezi de pune-i nişte lăptic. Să nu te atingi cumva de lăpticul lui Maty! Spune scumpă, şi cum ți-a ieşit canasta? Iartă-mă Cloti, dar pur şi simplu nu mai răzbesc cu fata asta.

Cristina: În plus pe Maty o pupa întotdeauna…

Buni: Maty, să fii cuminte puişor!

Cristina: E o pisică nu un pui! Într-o zi buni era la vecina Clotilde la canastă. Era singurul moment în care puteam să mă uit la Naruto.

Cristina: "Cum ar fi Maty dacă ți-aş bea eu lăpticul? Cum ar fi Maty dacă m-ar duce buni la stomatolog pe mine în loc să te ducă pe tine la veterinar?" Cum ar fi Maty… **Şi atunci s-a-ntâmplat.** I-am rupt gâtul. Ce e doctore, de ce te uiți aşa? Ți-e frică? Am ascuns-o în beci. Când a venit buni şi a strigat prin casă:

Buni: Maty, Matyşor…

Cristina: (*în jos, spre bunică*) A plecat la futut!

Buni: Trei zile citeşti din biblie câte două ore pe zi. Aici lângă mine să te văd eu.

Cristina: Doar că Biblia mea avea de mult lipite în locul paginilor un manga cu Dragon Ball. În prima noapte după ce am scăpat de Maty n-am dormit: mi-o imaginam cum iese aşa, cu gâtul rupt şi vine şi se bagă lângă buni în pat. Dar a trecut repede.

Buni: pis, pis pis… Unde o fi pisica asta. Cred mi-a otrăvit-o cineva…

Doctorul: Fişa de observație nr.1. Cristina Muller, 17 ani. E o fată obişnuită care pare să dezvolte o imaginație bogată. Probabil totul provine de la filmele violente vizionate. Mediul familial pare a fi unul obişnuit. De cercetat: Naruto, Dragon Ball.

EPISODUL II - BUNI

Doctorul: Eu cred totuşi că bunica te-a iubit.

Cristina: Iubit pe pizda măsii. Buni n-a iubit niciodată pe nimeni în afară de ea. Şi poate pe Maty. Iartă-mă, dar mă enervez de fiecare când îmi amintesc.

Ai mei mă lăsau la ea de câte ori mergeau undeva. Şi de fiecare dată mă luau după două zile cu febră şi flămândă. Când a murit mama, m-am mutat definitiv la ea.

Buni: Cristina, treci şi exersează la pian. Du gunoiul.

Buni: Sunt obosită azi, ia-ți tu ceva de mâncare.

Buni: Trebuie scos covorul din sufragerie şi bătut.

Cristina: Cel mai nasol era când mă punea să o spăl pe spate. Buni, de ce te mai speli, oricum puți? Iarăşi trei zile cu Biblia-Dragon Ball. Adevărul e că putea. Aşa cum put bătrânii graşi care transpiră.

Buni: Putea şi fi-miu ăsta să îşi ia una mai bună. Ce e aia bibliotecară? Să stai toată ziua între cărți, şi să nu îți vezi de bărbat şi copil. Ia un şapte de roşu. Putea să îşi facă şi ea o afacere, să alerge, să câştige bani. Eu toată viața am fost şefă.

Cristina: de raion! La fabrica de perdele!. În concediu mergeai singură. Îl lăsai pe bunicu singur să aibă grijă de casă şi de tata.

Clotilde: 3 de negru! Te-am blocat! Lasă dragă nu te mai necăji atât. Ai ajuns la pensie, ar trebui să…

Buni: Şi în loc să mă odihnesc trebuie să am grijă de copiii altora. Cristina, vii odată cu limonada aia? Ia de'aici un 5.

Clotilde: Da o carte bună nu dai şi tu? Chiar vroiam să îți spun că ştiu de la Claudia, nepoata mea, că nu merge bine Cristinutza cu şcoala. Eu nu ştiu cum o educi, dar ar trebui să fii mai atentă.

Buni: Nu mai ştiu ce să mă fac. Nici la masă nu stă cum trebuie. Canastră de valeți. Pe vremea noastră se învăța pe de rost Codul bunelor maniere.

Clotilde: Eu am pus-o pe Claudia mea să stea cu cărți sub braț la masă. Şi sub bărbie! Să vezi ce drept şi elegant mănâncă acum. În sfârşit, canastă la nenorociții ăştia de optari.

Cristina: Dar faza cu portocalele m-a enervat cel mai rău. Uite buni ce am primit.

Buni: Pune-le aici. Încă nu-s destul de coapte. Hai odată scumpi, dă o carte, ce te tot moşmondeşti atâta?

Clotilde: Na, poftim, o damă. Acuma mi-am amintit. I-am promis lu Mariana că o ajut cu prăjiturile de parastas. Fac de alea cu portocale, ştii tu, rețeta mea.

Buni: Păi să le iei şi pe astea. Şi îmi aduci şi mie o bucățică. Canastă de dame. Oricum nu are rost să mai dai bani pe ele, iar Cristinutza are prea multă energie. Cred că te-am bătut.

Clotilde: Să calculăm.

Buni: nu calculăm nimic. E clar că te-am bătut.

Clotilde: Bine scumpi, notez. Pe mâine atunci, mă duc să mă apuc de copt.

Cristina: Şi buni s-a aşezat în şezlong şi a început să facă rahatul ăla de goblen.

Buni: Cristi, nu vii să mă pensezi?

Cristina: Şi atunci s-a-ntâmplat. Am ieşit din bucătărie şi am aruncat un shuriken spre ea. Din păcate am nimerit-o în mână. Vezi tu încă nu aveam suficientă experiență. A început să zbiere aşa că nu mai aveam de ales. Clotilde avea casa lângă a noastră şi ar fi putut auzi.. Am fugit înspre ea: Buni, buni, iartă-mă

Buni: Nemernico, îmi mănânci zilele. Acuma te dau. Eşti la fel ca şi curva de maică-ta. Nu mai scapi.

Cristina: Dar am scăpat. Am scăpat cuțitul în ea. De trei ori. Apoi am tras-o cu scaun cu tot până la uşa de la beci, şi acolo i-am dat drumul pe scări. Lângă Maty, că şi aşa erau ele prietene.

Doctorul: Draga mea. Ar trebui să nu iroseşti banii pe care părinții tăi îi plătesc pe şedințele astea. Copiii de vârsta ta au probleme cu dragostea, cu şcoala. Am să îi recomand tatălui tău să îți limiteze accesul la televizor şi internet.

Cristina: Păi dacă eşti plătit, atunci taci şi ascultă.

Doctorul: Deci zici că ai omorât-o pe bunica ta. Şi n-a aflat nimeni.

Cristina: Nu, pentru că în afară de Clotilde, pe noi nu ne vizita nimeni. Iar la telefon o imitam uşor pe buni. Pe Clotilde au găsit-o moartă în casă. Ştii, ea uita mereu gazul aprins. Se întâmplă. Am fost şi la înmormântare. Îmi părea rău, dar ce să fac dacă punea prea multe întrebări?

Doctorul: Copilă, vrei să zici că la 13 ani ai rămas singură şi te-ai descurcat? Mi se pare că povestea ta merge prea departe.

Cristina: Şi aşa le făceam pe toate. Iar macaroanele cu brânză care mi le dădea buni în fiecare zi le ştiam amesteca şi eu.

Doctorul: Şi cu banii?

Cristina: Păi buni avea puşi deoparte "pentru zile negre". Facturile le plăteam pe net. Oricum, primul lucru după ce am rămas singură mi-am luat laptopul. Ştii, numele meu pe net e Aikan. Aşa l-am cunoscut şi pe Dan.

Doctorul: Dan?

Cristina: Dar încă nu am chef să-ți povestesc de el (*îşi aprinde o țigară*).

Doctorul: Fişa de observație nr. 2. Se impune contactarea părinților. Ar trebui să acorde o atenție sporită copilului. Probabil sunt prea ocupați cu slujbele. Şi ai mei m-au lăsat singur. Eu şi 237 de soldăţei de plumb. Dar asta nu m-a oprit să fiu primul.

EPISODUL III: ŞCOALA

Cristina: Cu şcoala era aşa: Nu-mi plăcea. Mă enervam profii şi mă enervau colegii. Profii pentru că aveau mereu ceva cu mine:

Prof1: Cristina nu mai scrie pe bancă

Prof 2: Cristina Müller, o oră de pedeapsă pentru că ai înjurat

Prof 3: Müller!!! Müller, 3 zile de exmatriculare pentru că l-ai bătut din nou pe Peter.

Cristina: Clara, zi şi tu: io ce să-i fac, era un tăntălău. Şi mă enervează când nu-mi dă să-mi copiez temele. L-am bătut aşa de tare încât cred că nu vine săptămâna asta la şcoală.

Clara: Lasă că-i trece. Hai să numărăm bănuții strânşi pe taxă.

Cristina: Hai. Şi pe urmă să verificăm laptopul să vedem ce back-up-uri avem. Proştii ăştia de profi fac subiectele pe calculatoarele de la şcoală. M-am strecurat azi şi am reuşit: de acum suntem legate permanent la ei. Ştim răspunsurile la teste cu cel puțin 24 de ore înainte.

Clara: Cri, da' n-o să ne prindă ăştia?

Cristina: Cum, că îs aşa de proşti că habar n-au să salveze un document. Oricum, de ce mergem noi la şcoală? Mergem la şcoală ca să ne poată examina. Şi de ce să ne examineze? Ca să ne demonstreze că nu ştim nimic.

Clara: Păi, hai să le vindem şi pe astea.

Cristina: Clar. Numai că nu le dăm decât celor fideli. Să nu riscăm nimic. Mai vrei puțin ceai? Spune-mi, de unde ți-ai luat cerceii ăştia?

Clara: Mi i-a făcut mama cadou. Auzi, de mult vroiam să te întreb ceva.

Cristina: Întreabă-mă.

Clara: Pe tine te-a sărutat vreodată un băiat?

Cristina: Nu, şi nici nu vreau.

Clara: Pe mine da. Şi ştii, e ca o ploaie caldă de vară. Te trece aşa un fior, din glezne până în vârful degetelor de la mână. Da auzi, ție ți-a venit?

Cristina: Cine să vină?

Clara: Ştii tu...

Cristina: Bine tu, da' de la ce credeai că sunt petele de pe covorul din sufragerie? Clara eşti proastă, eşti cea mai proastă din clasa noastră.

Clara: Cristina, trebuie să plec, e târziu.

Cristina: Mai stai puțin. Mama ta ştie că eşti la mine. Nu o să te certe.

Clara: Le-am auzit pe ele vorbind astăzi. Citeau pe net despre una, Aikan.

Cristina: Eu sunt aia. Dacă nici acolo nu mă lasă în pace, jur că le...

Clara: Hai, hai, nici măcar nu e mare lucru: cică aveai un status cam aşa: "You ain't what you do". Mi se pare foarte drăguț, chiar dacă nu înțeleg exact ce vrei să demonstrezi cu asta.

Cristina: Clara, cred că e cam târziu. Mama ta te aşteaptă cu siguranță. Ne vedem pe mess, da?

Clara: Ok, ce facem azi?

Cristina: Cum ce, ne prefacem că suntem femei mature şi agățăm bărbați singuri şi neconsolați.

Clara: Vezi că nu pot să stau mult, că mâine am concurs la majorete. Ceao

Cristina: Ce să faci? Vezi tu, Clara petrecea din ce în ce mai mult timp cu ele: la meci, la mall şi acum la majorete.

0000000000000000000000000000000000000000000

Doctorul: Fişa de observație numărul 3. Problemele specifice adolescenților par să afecteze pacienta mai tare decât normal. Trăieşte cu sentimentul că este ignorată în mediul şcolar. De sondat mai în amănunt relația cu colegii. Nici primul sărut nu mi-a ieşit şi cu toate astea am ajuns un psiholog remarcabil. Copilă, iartă-mă... *(iese)*

1: La ordinea de zi, domnii ar mai avea ceva de adăugat?

2: Da. Să discutăm cazul 7322.

1: Cazul 7322, într-adevăr. În lumina recentelor evenimente cu elevi care îşi împuşcă colegii după care se sinucid lăsând mesajul "Am fost ignorat", deci în lumina acestor evenimente, trebuie să luăm atitudine. Cu cât tăiem răul mai repede, cu atât mai bine. Aduce-ți-o pe eleva 7322.

3: Permiteți-mi să intervin: am să vă rog să porniți aparatul de aer condiționat, recent instalat.

1: Să-l pornim dacă insistați.

3: Insist.

Cristina: Bună ziua, aş vrea…

1: 7322, tu nu vrei nimic. Trebuie să răspunzi cu da/nu la întrebările care ți se adresează, ai înțeles? Stai jos. 7322 am auzit că percepi o taxă de toaletă pentru fetele din clasele mai mici. Cine n-are bani face pe ea? E adevărat?

Cristina: Da, dar aş vrea să vă explic…

1: Răspunsurile se dau cu da/nu. Nu cred că ar trebui să trecem la exmatriculare totuşi. Odată cu descentralizarea învățământului, asta ar da rău. Domnii ar mai avea ceva de adăugat?

2: De la centru ni s-a transmis să înmatriculăm… toți copiii… între 6 şi 18 ani pe care îi găsim … Opriți domnilor acest aparat!

3: Necesitatea lui se impune.

2: Se impune când afară sunt 5 grade, pînă şi manualul spune că utilizarea lui este optimă la o temperatură de sub 17 grade. Vă reamintesc că am stabilit pentru astăzi o temperatură de 22 de grade.

1: Aşa cum v-am promis acest aparat vă va oferi tot confortul de care aveți nevoie în casa dumneavoastră. Şi cum şcoala e a doua casă… Domnii ar mai avea ceva de adăugat?

2: Propun…

3: Insist!

1: Insistați…

3: Pe vremea asta aerul cald trebuie să sufle dinspre Nord. E absolut obligatoriu ca temperatura, şi aici insist, să se stabilească la 10 grade peste cea de afară.

2: Propun. 7322 am auzit că ai dezvoltat o afecere bazată pe vânzarea ideilor de răzbunare. Tarifele sunt în funcție de importanța faptei. Cele mai scumpe sunt problemele de dragoste?

Cristina: Da pentru că alea nu se rezolvă cu o bătaie sau o scufundare cu capul în budă.

1: Vorbeşte...

3: Totuşi aerul e încă tomnatic. E necesară puțină căldură.

2: Vă reamintesc că acest consiliu a aprobat utilizarea aparatului doar între 7 şi 7.30, în fiecare dimineață.

3: Da, dar în condițiile actuale aerul cald e obligatoriu. Legile fizicii…

1: Domnilor profesori, propun să supunem la vot. Eu mă abțin. Cine e pentru? Cine împotrivă?

2: Păi e egal…

3: Deci îl lăsăm pornit.

1: Domnii, acestea fiind zise, mai aveți ceva de adăugat?

2: 7322 poți să pleci.

1: Propun să insistați.

Doctorul: Fişa de observație nr. 4 Problemele pacientei par a fi mai grave decât am crezut inițial. De luat legătura cu colegii pentru expunerea cazului şi încercarea aplicării terapiei cognitive şi strategice. Ia uite mama cum se colorează soarele. De ce nu mă asculți? Clienți, clienți şi iarăşi clienți. Plecați de dimineața până seara, eu mănânc mâncare instant, încălzită la cuptorul cu microunde, mă joc cu soldățeii morți, iar la cină vorbim de cifre: 233 curent, 824 maşina, 1122 casa. Te iubesc mama, mă auzi?

Clara: Dacă o mai prind pe bondoaca aia dintr-a 9-a că se uită la el îi sparg fața.

Ema: Lasă dragă nu te enerva că faci riduri.

Clara: Da' nu mai pot. Vă reamintesc că sunt şefa majoretelor, aşa că nu permit nimănui să se uite la iubitul meu.

Ema: Uite, am adus ceva ca să ne ridice moralul. Am terminat catalogul. Cu indexul de parfumuri anexat. Sunt toate colecțiile marilor creatori. Anul ăsta nu purtăm decât ceea ce e scris aici. La final aveți şi lista cu firme de care avem voie să cumpărăm.

Ela: Parcă trebuia să vă povestesc cum a fost aseara, sau ceva... Dacă nu vă interesează...

Clara: Iartă-mă dragă da' m-am enervat.

Ema: Sigur că ne povesteşti. Eu mor de curiozitate. Şi oricum trebuie să-mi dau jos pantalonii ăştia că mă strâng de mor.

Clara: V-ați pus-o?

Ela: Ai şi răbdare fată să ajung la partea aia. Deci: m-a luat de acasă şi ne-am dus la mall. Prima dată am mâncat...

Ema: O salată.

Ela: Of course. Şi pe urmă ne-am dus la film.

Ema: Dă-mi şi mie pudra te rog.

Clara: Ce film?

Ela: Unu plictisitor cu nişte tipi cu nume de culori. N-am înțeles nimic. Da' nu contează pentru că mâna mea dreaptă era demult în pantalonii lui.

Ema: Cum o avea? Zi repede fată că mor, mă înăbuş.

Ela: Ia uite şi la asta mică cum trage cu urechea. Ce faci tu, aici, nu ştii că asta e baia noastră?

Cristina: Mă scuzați, vroiam să fumez şi eu...

Ela: Dragă, nici măcar nu s-a inventat un număr de sutien pentru tine şi tu repede vrei între noi.

Ema: Popularitatea se câştigă greu, aşa că hâş-hâş de-aici.

Cristina: Şi atunci s-a-ntâmplat.

Doctorul: Uau, m-a sărutat. Am exersat în oglindă momentul ăsta timp de patru ani. De ce râdeți de mine şi vorbiți pe la colțuri? Am 21 de ani şi astăzi m-

am sărutat prima dată. Câte nopți am visat singur la asta. Cum? Ați pus un pariu? Ce pariu? Nu, nu sunt homosexual, pur şi simplu nu i-a plăcut niciunei fete de mine până acum. Nici ție nu-ți place? Ți-au dat un bilet gratis la concert numai ca să mă săruți? Nu sunt eu defect, eu mă iubesc. Mă iubesc singur în fiecare noapte.

Cristina: Da, a fost în regulă, până la faza cu Clara. Deja eram prietene de ceva vreme. Mă pregăteam să îi povestesc de buni şi de Maty. Aşteptam doar momentul potrivit. Până într-o zi când am întrebat-o dacă vine cu mine la țigară.

Clara: Nu pot Cri, mă duc să dau probe la majorete. Cri nu pot să vin, mă duc cu ele la meci. Nu pot să vin Cri, mă duc cu ele la mall.

Cristina: Am chemat-o seara la mine.
Clara: Cri, merg cu ele la film.
Cristina: Am subiectele la testul de engleză.
Clara: ok, vin, dar stau doar 10 minute.
Cristina: Şi atunci s-a-ntâmplat.

(*Scena următoare este o scenă de luptă între cele două, în stil manga, la viteză foarte mare.*)

Cristina: Clara a făcut lupte în copilărie... Dar tot s-a împiedicat... I-am tăiat mâna dreaptă... iar de acolo totul a fost o formalitate. A urmat mâna cealaltă, pe urmă cuțitul kunai şi lovitura de grație: i-am tăiat capul.

Cristina: Am trimis-o apoi în beci să o cunoască pe buni.

Doctorul: Cristina, după ce termini va trebui să rămâi aici cu mine.

Cristina: Nu-mi faci nimic. Sau vrei s-o cunoşti şi tu pe buni? În fine, am avut noroc că oraşul e mare şi e uşor să te fereşti de belele. Da tot a trebuit să plec. M-au sunat de la şcoală pe mobil după vreo două săptămâni. M-am dat drept buni şi le-am zis că am murit. De altfel şi plătisem pe net o firmă să mă înmormânteze. Doar că au îngropat-o pe Clara. Cu toate astea povestea ei mă urmărea.

Voce-off – radio : Fata de 16 ani din (*beep*) e în continuare dispărută. Poliția speră ca cel care a răpit-o să facă o greşeală. Încă nu a fost înregistrată nicio cerere de răscumpărare. Anchetatorii nu cred că ar mai fi în viață, însă părinții nu şi-au pierdut speranța

Voce-off – radio: Clara Volt e dispărută de 14 zile. Din păcate poliția își demonstrează din nou incompetența neavând niciun indiciu despre fata de 16 ani. Părinții sunt pregătiți să plătească pentru orice tip de informație care poate duce la găsirea fetei lor.

Cristina: Până la urmă m-am oprit în (*beep*), unde am închiriat o garsonieră. Îmi petreceam timpul uitându-mă la Arc Angels şi conversând pe net. Aşa l-am cunoscut pe Dan.

EPISODUL IV

Cristina: nick-ul lui era Naruto şi de aici a pornit totul.
Pe ecran se deschide o ferestră messenger. Tot textul va fi proiectat.
Aikan: sal
Naruto: sal
Aikan: văd că-ți place manga
Naruto: da. Ai ceva important de zis?
Aikan: dacă nu aveam nu începeam convers. asta
Naruto: yeap. Asl
Aikan: ce kkt. E fumată faza
Aikan has sign out

Cristina: După câteva zile m-a accesat el. I-am trimis o poză…

Naruto: wow, cool. N-ai vrea să ne vedem?

Cristina: Şi ne-am întâlnit. Încet-încet s-a mutat la mine. Povesteam de toate. Ne jucam pe calculator. Eu găteam din când în când.

Intră un delivery boy cu 2 pachete de mâncare, pe care i le dă lui Dan, care începe să mănânce.
Pe tot parcursul scenei următoare Dan încearcă să o dezbrace pe Cristina.

Dan: Stau de o lună la tine şi încă nu m-ai lăsat să te ating. Nu crezi că ar fi cazul să trecem la lucruri mai serioase?

Cristina: adică vrei să mi-o tragi. Dar eu vreau să rămân aşa cum m-am născut.

Dan: E o porcărie asta. O să mă faci să merg la alte femei. Şi în plus tu cum crezi că se fac copiii?

Cristina: Eu nu voi face copii. Decât să le dau drumul în lumea asta de căcat mai bine le salvez viața nefăcându-i.

Dan: Hai Cri, că nici măcar nu doare atât de tare. Hai cu tata.

Cristina: Şi atunci s-a-ntâmplat. Am ştiut ce am de făcut. Am făcut dragoste cu el, iar apoi…

(Are loc crima în timpul actului sexual, atât pe scenă, cât şi pe proiecție, fără arme)

Doctorul: Am absolvit facultatea. De acum înainte am să mă ocup de toți dezaxații, frustrații şi încuiații. Primul meu client mi-a spus să îl ajut să îşi taie nasul. E extrem de îndrăgostit de iubita lui, doar că nu îi mai suporta mirosul. Despre ce miros vorbeşti domn'le? Femeia miroase cumva? Trebuie să aflu, trebuie să încerc. Cum miroase o femeie? Am plătit una ca să aflu. Pe mine nu mă deranjează.

EPISODUL V: IUBIRE

Cristina: (*Urcă spre doctor îmbrăcându-se*) În fine, îți dai seama că a trebuit să plec repede. Mi-am tăiat părul, l-am vopsit. (*Cristina îşi dă jos peruca*). Am condus ca nebuna vreo două zile în şir.

Mark: Ştii, pe când pământul era încă plat şi munții până-n cer, uneori chiar mai înalți, noi oamenii, eram sferici.

Cristina (*râzând*): Cum adică sferici?

Mark: Uite-aşa: întregi. Aveam două perechi de mâini şi două perechi de picioare. Aveam două fețe pe un cap imens. Puteam vorbi în timp ce citeam sau mânca în timp ce dormeam. Pe vreamea aceea eram împărțiți în trei: copiii soarelui erau doi bărbați lipiți spate în spate. Două fete formau un copil al pământului. Iar aceia dintre noi care erau şi fată şi băiat,

Cristina: Adică o parte soare şi o parte pământ?

Mark: o partă fiică şi o parte fiu, aparțineau de lună. Aşa fiind, ne eram autosuficienți şi puternici. Eram violenți şi agresivi. Din prea plinul forței noastre, ne-am răsculat împotriva zeilor. Şi am fost pedespsiți. Thor a zis: „Îi omor pe toți cu ciocanul meu”. Dar Zeus a spus „Nu. Am să îi tai în două cu fulgerele mele”

Cristina: La fel cum a tăiat picioarele balenelor sau cum a transformat dinozaurii în şopârle".

Mark: Şi-a aruncat fulgerele care ne-au străpuns exact pe la mijloc şi ne-au făcut să fim ca acum. Kundalini ne-a cusut rănile, dar ne-a lăsat un semn, în mijlocul burții, ca să ne amintim de prețul pe care l-am plătit pentru nesimțirea noastră. Osiris, împreună cu zeii Nilului, au strâns toți norii la un loc, au creat o furtună mare şi vântul ne-a împrăştiat şi despărțit unii de alții.

Cristina: Şi de unde ştim ce era celălalt?

Mark: Şi nu vom ştii niciodată dacă am aparținut soarelui, pământului sau lunii. Numai că, procedând aşa, zeii ne-au făcut inapți pentru viață, pierduți în căutarea noastră, tânjind mereu să ne găsim jumătatea întregului care am fost. Întâlnirea, reîntregirea, ne absoarbe în asemenea măsură, încât uităm de lume, dar în loc de vindecare, ne aduce într-o stare autodistructivă, nu ne mai hrănim, nu mai facem nimic din ceea ce e de făcut. Şi dacă nu suntem cuminți, o să ne taie iarăşi în două şi o să țopăim aşa, în câte un picior şi cu câte un singur ochi.

Clara: Îmi amintesc. Asta e din Hedwig.

Prof 3: Ba nu din Aristofan.

Profa: Din 1001 de nopți.

Doctorul: E din Mahabharatha

Clara: Eu cred că e din Vechiul Testament

Tatăl: Şi Hegel ce are?

Cristina: Vreți să încetați. Eu hotărăsc de unde e. (*spre Mark*) De ce mi-ai spus toate astea?

Mark: Pentru că ultima dată când mi-am văzut jumătatea era de nerecunoscut: avea sânge pe față, iar eu aveam sânge în ochi. Dar am ştiut că durerea celeilalte jumătăți era identică cu a mea: era durerea care taie inima în două. Şi nu ştiu nici astăzi cui aparțin.

Cristina: Adică nu poți să-ți împarți lumea în două: să stai tu în una şi cealaltă să mi-o dai mie. **Şi atunci nu s-a mai întâmplat.**

EPISODUL VI – TATA

Cristina: Eram destul de derutată şi nu ştiam unde să merg. Aşa că am decis că a venit momentul să fac o vizită pe care o plănuisem de ceva vreme. Ştiam deja că tata s-a recăsătorit şi că eu mai am un frate. M-a sunat pe vremea

când stăteam încă la buni. Mi-a dat adresa şi m-a invitat să-l vizitez. Am ajuns pe la 9 seara.

Cristina: Tata: şi-a deschis un atelier de reparat televizioare. Nu are nimic spectaculos şi nici nu a avut vreo emoție deosebită când m-a văzut.

Tatăl: mda... Putea să vină mai demult, aşa îmi cunoştea minunata familie. Oare cât stă?

Cristina: Frank Jr.: are 12 ani şi e complet izolat de tot ceea ce se întâmplă în jurul lui. Stă toată ziua cu nasul în calculator şi se joacă cu ceva tancuri imbecile.

Frank Jr: 2 galbene, fir-ar să fie. De ce nu-mi dai odată upgrade-ul la arma aia?

Cristina: Soția: 43 de ani, fericita mamă a unui copil debil. Femeie harnică ce reuşeşte să îmbine cu succes cariera cu munca la cratiță. S-a autodeclarat salvatoarea tatălui meu.

Soţia: După tragedia prin care a trecut bietul om... Nu prea ştiu de ce a venit. Ea nu-şi dă seama că îți face numai rău. Am sperat că până la vârsta asta a înțeles. Dragă, eu nu zic să nu stea cu noi, aşa, 2-3 zile, dar totuşi... Viața noastră e alta acum.

Frank Jr.: Nu vreau supică, vreau calculator.

Tatăl: 5-2. incredibil ce zar.

Soţia: Auzi dragă ce am auzit azi la salon. Lucram părul lui Cocuța. Ştii că ți-am zis că e greu, niciodată nu-i prinde permanentul cum trebuie, ştii, ştii?

Tatăl: Da, da

Soţia: Aşa dragă, şi auzi ce povesteşte Valerica, de pe scaunul de manichiură: că cică un vecin de-al ei, ştii unde stă Valerica, din centru în jos pe bulevard, după piață, la dreapta.

Tatăl: Aham

Soţia: Frankie, da te rog frumos să-ți mănânci morcovii din supă. Deci, vecinul ăla s-o dus să-şi cumpere lame de ras

Tatăl: Da mănâncă-ți dracului morcovii ăia.

Soţia: şi când s-o-ntors, nevastă-sa vorbea cu altul la telefon. I-o tăiat gâtul. Cu lama. Aşa că te rog, de azi înainte să foloseşti doar epilatorul meu. Fără lame în casă, da?

Tatăl: Cred că-i marți.

Soţia: E vineri dragă. Sper ca până luni fie-ta să nu mai fie pe aici.

Cristina: Şi atunci s-a-ntâmplat.

EPISODUL VII – DOCTORUL

Frank: Bună ziua, mă iertați că deranjez. Mai durează?

Doctorul: Dumneavoastră?

Frank: Am venit după fiica mea. Am o conferință în această seară şi ar trebui să o las pe Cristina acasă înainte. O aşteaptă mama ei

Doctorul: Dvs.... trăiți? Numai puțin să mă lămuresc. Nu e posibil să fiți în viață. Cristina zicea... Cristina rămâne cu mine... Cristina e a mea...

Frank: Bineînțeles că trăiesc. Domnule doctor vă simțiți bine? Vreți să chem pe cineva?

Doctorul: Nu înțeleg. Nu înțelegeți? Fata asta, femeia asta...

Frank: Domnule doctor, vorbim de un copil de 17 ani.

Doctorul: Şi mama, şi bunica, şi Clara şi pisica?

Frank: Văd că v-a povestit despre întreaga familie. Mă bucur. Cu noi nu prea vorbeşte.

Doctorul: Dar atunci... fata dumneavoastră nu e decât un copil normal? Singura problemă este că are o imaginație foarte bogată. Dumneavoastră cunoaşteți poveştile pe care le inventează?

Frank: Desenele animate... E talentată, într-adevăr. După cum vă spuneam, mă grăbesc, mai aveți ceva de adăugat?

Doctorul: Având în vedere amestecul cultural actual, Cristina a dezvoltat o serie de poveşti a căror cauză se regăseşte însă în comportamentul părinților. Cred că şedințele de terapie ar trebui să se concentreze asupra dvs. şi a soției.

Cristina: Deci nici tu nu mă crezi?

Doctorul: Ajunge Cristina. Cred că ai spus destule minciuni pentru o singură zi.

Frank: Cum doriți domnule doctor.

Cristina: Şi atunci s-a-ntâmplat.